

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for anvendelsen af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ og artikel 15 i forordning nr. 17⁽²⁾.

Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke har udøvet sin prøvelsesret og ikke tilstrækkeligt har undersøgt Kommissionens begrundelse og argumentation vedrørende praksisens indvirkning på markedet.

Med det fjerde anbringende har appellanten subsidiært gjort gældende, at Retten ikke har overholdt proceduren og har tilsidesat princippet om en rimelig frist i artikel 8 i EMK og princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse. Med dette anbringende har appellanten principalt anmodet om ophævelse af den appellerede dom, og subsidiært om nedsættelse af bødeløbet for at tage hensyn til de økonomiske konsekvenser for appellanten af, at en rimelig tidsfrist er overskredet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 [EF] og 82 [EF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler [81 EF] og [82 EF] (EFT 1959-1962, s. 81).

Sag anlagt den 2. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-55/12)

(2012/C 89/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF⁽¹⁾, idet Irland fritager brændstof til handicappedes motorkøretøjer for afgift uden at respektere de minimumssatser, der er fastsat i direktivet.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Irland har tilsidesat sine forpligtelse i henhold til direktivet ved at opretholde afgiftsfritagelsen for motorbrændstof anvendt af handicappede personer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).

Appel iværksat den 6. februar 2012 af Groupe Gascogne SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. november 2011 i sag T-72/06, Groupe Gascogne mod Kommissionen

(Sag C-58/12 P)

(2012/C 89/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Groupe Gascogne SA (ved avocats P. Hubert og E. Durand)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen ophæves, for så vidt som Retten heri frifandt Kommissionen i sagen anlagt af Groupe Gascogne til anfægtelse af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/F/38 354 – Industrisække) og tilpligtede Groupe Gascogne at betale sagens omkostninger.

— Dommen ophæves, i det omfang Retten heri stadfæstede den sanktion, som sagsøgeren var blevet pålagt ved beslutningen.

— Sagen hjemvises til Retten, for at den træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens anvisninger eller direkte fastsætter bøden til et beløb,

— som ikke oversiger 10% af den samlede omsætning for selskaberne Sachsa og Groupe Gascogne S.A., som er de eneste virksomheder, som er berørt i denne sag

— og/eller under hensyntagen til den åbenbart urimeligt lange varighed af proceduren for Retten.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at nægte at undersøge virkningen af ændringerne indtrådt i Unionens retsorden efter Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009, nærmere bestemt hvad angår konsekvenserne af anvendelsen i denne sag af bestemmelserne i artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som beskytter formodningen om Groupe Gascognes uskyld.

Med det andet anbringende har appellanten anført, at Retten har tilsidesat bestemmelserne i artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 48 i Unionens charter om grundlæggende rettigheder ved med urette at pålægge appellanten et solidarisk ansvar for Sachsas adfærd fra den 1. januar 1994, alene på baggrund af konstateringen af, at Groupe Gascogne ejede 100% af kapitalen i selskabet Sachsa, og ved at stadfæste beslutningen, hvorefter appellanten skulle hæfte solidarisk med 9,90 mio. EUR. for den Sachsa pålagte bøde.

Med det tredje og subsidiære anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har fore-

taget en fejlagtig fortolkning af begrebet »virksomhed« i artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og følgelig har undersøgt, om grænsen på 10% af omsætningen fastsat i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ i forhold til den samlede omsætning for Groupe Gascogne, var overholdt, selv om den, for så vidt som Groupe Gascogne kan pålægges et solidarisk ansvar for den overtrædelse, som foreholdes Sachsa, kun burde have baseret sig på Groupe Gascognes og Sachsas samlede omsætning, idet den ikke har begrundet, hvorfor Groupe Gascognes øvrige datterselskaber blev henregnet til den »virksomhed«, der var ansvarlig for den af Sachsa udviste adfærd, som angiveligt var konkurrencebegrænsende.

Med det fjerde og sidste anbringende, som også er subsidiært, har sagsøgeren endelig anført, at Retten har tilsidesat bestemmelserne i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet sagsøgerens sag ikke er blevet hørt inden for en rimelig frist.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).